

Det er kun de egentlige kommunale Ejendomsskatter, der foreslaas ophævede; Afgifter til Brandvæsen, Bidrag i Henhold til Loven af 14. December 1857 til Istand-sættelse af Gader og Veje, Afgifter for Vand til Husbrug o. l. berøres ikke af denne Lov.

Til § 3.

For de Stat, Kommune og offentlige Institutioner tilhørende Ejendomme har man ladet det være afgørende, hvorvidt Ejendommene er beregnede til at give Indtægt, jfr. Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 § 24, næstsidste Stykke.

Til § 4.

Da Grundværdier efter Vurderingerne til Grundskyld til Staten uden videre lægges til Grund, bliver der kun Spørgsmaal om særlig Vurdering til kommunal Grundskyld i de Tilfælde, hvor en vurderet Ejendom strækker sig ind i flere Kommuner.

Til § 5.

Med Hensyn til de i denne Paragraf foreslaaede Maksimumsgrænser for Udskrivning af kommunal Grundskyld henvises til de ovenfor fremsatte almindelige Bemærkninger. I Overensstemmelse med det der anførte har man for Sognekommunerne foreslaaet en Maksimumsgrænse af 1,2 pCt. og for Amtskommunernes Vedkommende af 0,8 pCt. I de Tilfælde, hvor et Amsraad imidlertid ikke gør Brug af den fulde Beføjelse, vil det være naturligt at give Sogneraadene i Amsraadskredsen Ret til at gaa op over 1,2 pCt. — saaledes at den fulde Maksimum paa 2 pCt. desuagtet kan paalignes Ejendommene i Kredsen. Det er derfor foreslaaet, at Amsraadet i saadanne Tilfælde kan give Sogneraadene Tilladelse til at gaa udover 1,2 pCt.; en saadan Tilladelse maa imidlertid være af midlertidig Karakter, idet Amsraadet ikke derved skal afskære sig selv fra senere Forhøjelse indtil 0,8 pCt. Tilladelsen maa derfor søges hvert Aar. Minimumsgrænsen er foreslaaet fastsat saaledes, at hver enkelt Kommune lægger det i Skatteaaret 1920—21 (eller Kalenderaaret 1920) udskrevne Beløb til Grund; dette Beløb, overført paa Jordværdierne efter Vurderingen i 1920, fastsættes som den Minimumsprocent eller -pro mille, hvormed Grundskyld kan opkræves i Kommunen. Indenfor den fastsatte Maksimumsgrænse og Minimumsgrænse bestemmer hver Kommunalbestyrelse samtidig med Vedtagelsen af det aarlige Overslag den Procent eller

Promille, hvormed Grundskylden i det kommende Aar vil være at opkræve. Som et Ekstrabeløb til, hvad der herefter ifølge Kommunalbestyrelsens Beslutning udskrives for det enkelte Aar, kommer det samlede Beløb af de i Forslaget § 7 omhandlede Tillægsbeløb for de Ejendomme, for hvilke Skattebeløbet i Skatteaaret 1920—21 fremdeles er større end den aarligt Ejendommen paalignede kommunale Grundskyld.

For Sognekommunernes Vedkommende har de hittidige Ejendomsskatter ikke været fikserede — bortset fra Bestemmelserne i Loven om Landkommunernes Styrelse af 6. Juli 1867 § 18, jfr. Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 § 26, hvorefter Forholdet mellem Ligning paa de faste Ejendomme og Ligning paa Formue og Lejlighed i Sognekommunerne for tre Aar ad Gangen fastsættes af Amsraadet. I Henhold til de nu foreslaaede Bestemmelser vil Sogneraadene Beføjelse til at udskrive Skat paa fast Ejendom være begrænset ved det fastsatte Maksimum og Minimum, og det foreslaas derfor at ophæve de nugældende Bestemmelser om, at Amsraadet skal fastsætte Ligningsforholdet mellem personlige og Ejendomsskatter. I øvrigt bibeholdes Bestemmelserne i Landkommunallovens § 18 og ogsaa i § 50 (om Amsraadene Beføjelse til Skatteudskrivning) blot med den Ændring, der er en Følge af, at Ligning paa Grundværdi træder i Stedet for Ligning paa Hartkorn og Ejendomsskyldværdi. De nugældende Bestemmelser i § 22 i den kommunale Valglov af 20. April 1908, hvorefter en Kommunalbestyrelse ikke uden Samtykke fra højere Myndighed kan udskrive et større Skattebeløb end paakrævet i Henhold til det det sidste af den afgaaede Kommunalbestyrelse vedtagne Overslag med Tillæg af $\frac{1}{4}$, vil beholde Gyldighed ogsaa efter nærværende Lovforslags Gennemførelse, idet en Revision af disse Bestemmelser formentlig kan ske samtidig med en Revision af den kommunale Valglov.

Til § 6.

Grundskylden maa udredes og bæres af Ejeren, saaledes at Kommunen kun holder sig til ham, jfr. § 8 i Lov om Ejendomsskyld til Staten af 15. Maj 1903 og § 7 i Forslaget til Lov om Grundskyld til Staten. Hvorvidt Brugeren i de Tilfælde, hvor Jorden bortforpagtes eller udlejes, skal godtgøre Ejeren en Del af Skatten, maa for de efter Lovens Ikrafttræden indgaaede Brugsforholds Vedkommende bero paa de i Kontrakten derom mellem Par-